

WAAR DOE JE HET VOOR? ONTMOETEN

Ontmoeting zonder woorden

Ik zit op de markt om een project te promoten. Voorbij loopt een man. Voorbij loopt dezelfde man; hij kijkt naar het papier en de kleurtjes (van de marktbezoekers wordt gevraagd om een ontwerp te maken voor een schutting in de buurt).

Ik kijk hem aan, hij loopt voorbij om na tien minuten weer voor de kraam te staan.

Ik vraag of hij ook een ontwerp wil maken. De rest van de dag zit ik samen met deze man aan de kraam; hij tekent en kleurt. Hij geniet van de zon; we delen de lunch waar hij gulzig van mee eet. Hij is duidelijk dakloos; zijn lichaamsgeur creëert ruimte om hem heen. Het is moeilijk om met hem te praten. Via de tekeningen geeft hij wat informatie. Als hij gaat geef ik hem wat kleurtjes en papier mee. Een mens leeft per slot niet van brood alleen. Hij laat een paar kleine kunstwerktjes achter.

Waarom is dit nu zo'n ontmoeting die in je geheugen blijft hangen?

Het is een ontmoeting waar je voor moet kiezen.

Een ontmoeting waar je niet automatisch voor kiest. Vanuit je eigen achtergrond heb je zo al een hoop vooroordelen die je eerst moet overwinnen.

Hoe rijm je **ont-moeten** als er zoveel moet voordat je aan een echte ontmoeting toe komt?

Ont-moeten is hier ***niet datgene doen wat er van je verwacht wordt.***

Jezelf losmaken van wat er allemaal moet om er bij te horen.

Het is een ontmoeting die doorgaat.

Hoe komt het dat iemand die duidelijk verstandelijk gehandicapt is aan het zwerven kan gaan? Een vraag die ik stel aan hulpverleners die ik ontmoet.

In de huiskamer van de inloop hangt één van de tekeningen. Ik heb er een klein gedichtje bij geschreven. Na ongeveer een half jaar komt één van de bezoekers met een wissellijst. Misschien is dit iets voor die tekening, anders wordt hij vuil.

Waarom heb ik hem de kleurtjes en dat papier niet meegegeven? Daar heb ik nu nog spijt van.

Toevallige ontmoetingen?

Ze stapt in de bus, kijkt naar de plaatsen die vrij zijn en de mensen die er bij horen. Ze kiest de plek naast mij. Ze is op zoek naar een praatje; ik eigenlijk niet zo.

Wij rijden langs het grootste prestigeproject in aanbouw van de gemeente Breda. "Dat wordt wel mooi", zegt de vrouw. Ineens schieten alle mensen die wachten op betere huisvesting, op betaalbare woningen, op herhuisvesting in verband met te dure renovatie van hun wijk, door mijn hoofd; het beleid van de gemeente om zoveel mogelijk te bouwen voor middenklassers en hoger opgeleiden; de omloopgevoeligheid van makelaars en woningbouwverenigingen. De daklozen en uitgedroogde vluchtelingen, waar geen geld voor is, komen

naast de miljoenen boven de begroting uitstijgende kosten van dit project te staan. Ik vertel ervan. Mevrouw kijkt mij aan; heeft er weinig antwoord op.

De volgende dag stapt ze weer in de bus, dezelfde tijd. Ze zoekt bewust of er naast mij nog een plekje vrij is. Het is haar beurt om te vertellen. Ze heeft een zoon en een dochter die allebei bij een bekend makelaarskantoor werken. Ze hebben daar privé ruim van kunnen profiteren. Ze zwijgt even, kijkt me aan en zegt: "Eigenlijk vind ik dat het zo niet mag gaan, maar je gunt je kinderen wel het beste. Wat zou jij doen als jouw kinderen de kans kregen?"

Ontmoeten is iets in beweging zetten

Dialogo met de samenleving begint ook in dit soort ontmoetingen. De ene ontmoeting leidt je naar de andere. Doordat je deelgenoot bent geworden, kun je niet zwijgen, ben je aan het denken gezet en omdat ontmoeting **wederkerig** is, staat door soms één ontmoeting de ander ook aan het begin van een reeks nieuwe ontmoetingen. In echte ontmoeting blijf je niet onbewogen.

Ontmoeten is confrontatie met jezelf.

"Wat zou jij doen, als jouw kinderen de kans kregen?"

Blijven ontmoeten!

Al jaren komt ze twee ochtend per week op de inloop. We kennen elkaar wel zo'n beetje. Soms hoeven we elkaar maar aan te kijken om te weten hoe de zaken ervoor staan. Er is genoeg vertrouwen ontstaan om mee te durven naar de sobere maaltijd, die in het kader van de veertigdagentijd door de Johannes Gemeente georganiseerd wordt. De opbrengst is voor een project in Zambia. Ze moppert: "Is dat alles wat we te eten krijgen? Moeten we daar ook nog voor betalen? Ik ga hier nooit meer mee naar toe; ik wou dat ik thuis gebleven was." Moedeloos word ik ervan. Altijd hetzelfde gemopper, altijd weer jaagt ze mensen tegen zich in het harnas met haar grote mond en haar luidruchtigheid. Ik probeer de boel een beetje te sussen, maar vóór de afsluitende vespers is ze met man en kinderen vertrekken.

De volgende dag op de inloop zegt haar man dat ze de hele avond niet te genieten is geweest. Toch nog maar even vragen hoe dat kwam. "Och" zegt ze "op zich was die soep wel lekker hoor. Maar wij aten vroeger altijd zo: soep en droog brood, want we hadden niks anders. Gisteravond kwam dat allemaal weer bij me boven."

Ontmoeten is je verbinden

Ontmoeting vraagt soms veel van ons. Soms wordt je uit je tent gelokt. Wil je in ons geloven, ook als we moeilijk blijven doen? Wil je er zijn om ons te ontmoeten of ben je de zoveelste opvoeder? Kies je ervoor om mij te kennen zoals ik eigenlijk ben?

Wie zaten daar tijdens die sobere maaltijd?

Mensen van de inloop, mensen uit het asielzoekerscentrum, de mensen die zich met hen verbonden hebben en een paar gemeenteleden.

De armsten die zich solidair verbinden met de armsten in Zambia.

Een mevrouw had daadwerkelijk gevast door gedurende de vastentijd niet te snoepen en geen vlees te eten. Het gespaarde geld overhandigde ze persoonlijk

aan de organisatrice van de sobere maaltijd met de boodschap dat alles bestemd was voor Zambia; er mocht niets af om de kosten van de maaltijd te dekken.

En die mevrouw uit het voorbeeld? In de pijn van de armsten herkent ze haar eigen pijn. Het is moeilijk om de confrontatie van de ontmoeting aan te gaan.

Ontmoeting in spiritualiteit

Binnen de ontmoeting van mens tot mens ontdekken mensen aan elkaar de kracht en de bron van het bestaan. Ze gaan samen op weg op zoek naar zingeving. Je gunt elkaar deze ontmoeting, waarvoor je veel moet **ont-moeten**.

Anneke van Elderen – Annahuis te Breda